

Lokalt ägandeskap för en hållbar fred?

En komparativ fallstudie mellan
UNAMSIL och UNMIS

Frida Månsson
Louise Thomasson

Abstract

Not long ago Sierra Leone and Sudan experienced violent civil wars and both situations were perceived by the UN to constitute a threat to international peace and security. Because of this, the UN deployed two different peace operations, UNAMSIL and UNMIS, which have had various success regarding Sierra Leone and Sudan's current level of peace. This thesis aims to investigate if the degree of local ownership during a UN peace operation matters for a country's level of sustainable peace, and does so by a comparative case study between the two countries. Our theoretical framework consists of Timothy Donais, who claims that a peace process cannot be sustainable without local ownership, and John Paul Lederach's peacebuilding pyramid and his different divisions of the society. By analyzing implemented projects by UNAMSIL and UNMIS, the essay concludes that local ownership did play a part for the current level of peace in both countries.

Keywords: Local ownership, Sustainable peace, United Nations, UNAMSIL, UNMIS, Sierra Leone, Sudan, Projects

Words: 7401

Innehållsförteckning

1	Introduktion.....	1
2	Teoretiskt ramverk.....	2
2.1	Tidigare forskning.....	2
2.2	Teori.....	2
2.2.1	Vikten av lokalt ägandeskap för en hållbar fred.....	2
2.2.2	Lederachs fredsbyggande pyramid.....	3
2.3	Definition och operationalisering.....	3
2.3.1	Beroende variabel.....	3
2.3.2	Oberoende variabel.....	4
3	Forskningsdesign och metod.....	6
3.1	Metod.....	6
3.2	Val av fall.....	6
3.3	Material.....	7
4	Fallstudier.....	8
4.1	Bakgrund till fallen.....	8
4.1.1	Sierra Leone.....	8
4.1.2	Sudan.....	8
4.2	Lokalt ägandeskap i fallen.....	9
4.2.1	Sierra Leone.....	9
4.2.2	Sudan.....	11
5	Jämförande analys.....	15
5.1	Projektens geografiska omfång.....	15
5.2	Samspel mellan projekten och gräsrotsnivåns behov.....	16
5.3	Aktivt deltagande i projekten.....	18
6	Avslutande analys.....	19
7	Slutsats.....	21

8	Referenser.....	22
8.1	Primärmaterial.....	22
8.2	Sekundärmaterial.....	22

1 Introduktion

I 70 år har FN jobbat för att avsluta konflikter och uppnå försoning och fred runt om i världen. Under alla dessa år har hela 71 fredsuppdrag avslutats, och i dessa har FN mött både med- och motgångar i form av lyckade och misslyckade fredsuppdrag (United Nations Peacekeeping, United Nations Peacekeeping 2017). Tillsammans har alla operationer lett till nyttiga erfarenheter som guidat dem till insynen om vad som krävs för att en fredsoperation ska bli framgångsrik. För att en operation ska bli lyckad krävs att många olika faktorer samspelar. En av de viktigaste faktorerna är “Promote national and local ownership of the peace process in the host country” (United Nations Peacekeeping).

Ovan framhävs att lokalt ägandeskap under FN:s fredsoperationer är essentiellt för att en fredsoperation ska bli framgångsrik. Vi är dock intresserade av om lokalt ägandeskap även är viktigt för nivån av hållbar fred. Därför är uppsatsens syfte att undersöka om graden av lokalt ägandeskap under FN:s fredsoperationer påverkar nivån av hållbar fred i de länder där de varit verksamma.

För att kunna undersöka vårt syfte har vi valt att titta på två specifika fall, Sierra Leone och Sudan. Detta är två länder som upplevt inbördeskrig och som även haft FN-fredsstyrkor till sin hjälp. Men i det ena landet, Sierra Leone, råder det nu fred och landet har beskrivits som ett framgångsrikt fall där FN lyckats bringa fred och stabilitet (Edwards – Yilmaz 2016:347, FN UNAMSIL 2005a, Vision of Humanity 2017). Det andra landet, Sudan, präglas däremot idag fortfarande av krig och oroligheter (International Crisis Group 2017, FN UNMIS 2017a). För att undersöka vad denna skillnad mellan länderna kan bero på lyder vår frågeställning enligt följande:

Spelade graden av lokalt ägandeskap under UNAMSIL i Sierra Leone och UNMIS i Sudan roll för nivån av hållbar fred i länderna idag?

2 Teoretiskt ramverk

2.1 Tidigare forskning

Det finns en stor mängd tidigare forskning som behandlar just lokalt ägandeskap i samband med fredsbyggande (Mateos 2011, Wong 2013, Billerbeck 2015). En del framhäver att lokalt ägandeskap är av vikt för möjligheten att kunna bygga en hållbar fred (Donais 2009a, Donais 2012, Millar 2017:293) och att fred inte kan byggas av enbart externa aktörer (Tschirgi 2004:17, Bercovitch – Jackson 2009:173). Detta framgår även i Jarstad och Sisks systematiska dilemma där vikt på samspelet mellan lokala och externa aktörer lyfts fram och att de lokala aktörerna måste vara involverade i fredsprocessen för att den ska lyckas (Jarstad – Sisk 2008:1, Jarstad 2008:24). Denna interaktion har också behandlats i forskning om begreppet “friction” som behandlar det konfliktfyllda samspelet mellan lokala och externa aktörer (Björkdahl – Höglund 2013).

Vidare finns det en del tidigare forskning om lokalt ägandeskap i Sierra Leone och Sudan (Mateos 2011, Lijn 2010). Men vi har inte funnit någon tidigare forskning som undersöker lokalt ägandeskap i en komparativ studie mellan dessa två länder och inte heller på det vis vi syftar göra. Denna uppsats bygger vidare på tidigare forskning om lokalt ägandeskap men tillför också ett nytt sätt att definiera och operationalisera lokalt ägandeskap. Därför hoppas vi kunna bidra med en ny synvinkel på graden av lokalt ägandeskap och dess påverkan för en hållbar fred.

2.2 Teori

2.2.1 Vikten av lokalt ägandeskap för en hållbar fred

I Timothy Donais bok *Peacebuilding and Local Ownership* påpekas idén om att lokalt ägandeskap är viktigt för möjligheten att kunna bygga en hållbar fred. Idén om lokalt ägandeskap handlar om att ingen fredsprocess är hållbar vid en avsaknad av lokal involvering (Donais 2012). Donais skriver att konceptet lokalt ägandeskap i sig hänvisar till i vilken utsträckning lokala aktörer utövar kontroll eller inflytande över initiering, design och implementering av olika reformer och projekt under en fredsprocess (Donais 2009b:118).

Uppsatsens begränsade utrymme resulterar i att en avgränsning är nödvändig då inte alla tre delar av konceptet lokalt ägandeskap kan undersökas. Därför har vi valt att endast fokusera på implementering av olika reformer och projekt där vi valt att se till projekt genomförda av och under FN:s fredsoperationer. Genom att avgränsa oss och därmed inte undersöka lokalt ägandeskap vad gäller initiering och design av projekten skapar vi istället möjlighet för att undersöka projektens implementering mer ingående.

2.2.2 Lederachs fredsbyggande pyramid

Ett av de mest betydande teoretiska ramverk som influerat skiftet mot ett ökat fokus mot det lokala inom fredsbyggande är John Paul Lederachs teori om konflikttransformering och fredsbyggande. Denna teori har presenterats i många av hans verk, men den mest använda och inflytelserika boken är *Building Peace: Sustainable Reconciliation in Divided Societies* från 1997 (Paffenholz 2014:12, 14). Det är från just detta verk vi hämtar hans pyramid om fredsbyggande och olika nivåer av ledarskap inom det lokala samhället. Pyramiden består av tre delar: gräsrotsnivå, mellannivå och toppnivå, och det är denna indelning av samhället vi kommer använda oss av. Vi kommer endast rikta fokus mot en av dessa nivåer, gräsrotsnivån, som i Lederachs pyramid innefattar lokala ledare, hälsovårdsansvariga, ledare för inhemska NGO:s, samhällsutvecklare samt ledare för flyktingläger (Lederach 1997:39). Modellen har dock modifierats något då vi inte kommer undersöka ledarskap specifikt utan istället använda hans gräsrotsnivå men byta ut aktörerna. Till gräsrotsnivån kommer istället lokalbefolkning, lokala organisationer och aktivister i de respektive länderna räknas. Vi är medvetna om att avgränsningen till gräsrotsnivån medför att lokalt ägandeskap endast undersöks på en av Lederachs tre samhällsnivåer, men detta val möjliggör, enligt oss en mer intressant och djupgående uppsats.

Lederachs teori används därmed som ett komplement till Donais teori då avgränsningen till endast en av hans nivåer, gräsrotsnivån, underlättar för att undersöka graden av det lokala ägandeskapet. Användningen av gräsrotsnivån förenklar också för en förståelse och definition av begreppet lokala aktörer som Donais menar ska utöva kontroll och inflytande över projekt. Tillsammans utgör dessa två teorier vårt teoretiska ramverk och kommer användas för att undersöka om graden av lokalt ägandeskap spelar roll för nivån av en hållbar fred genom att se till de två länderna Sierra Leone och Sudan.

2.3 Definition och operationalisering

2.3.1 Beroende variabel

Vi definierar vår beroende variabel, vilken är nivån av hållbar fred, genom att se till den nuvarande situationen gällande fred i Sierra Leone respektive Sudan. Den nuvarande fredssituationen i länderna menar vi avgör nivån av hållbar fred. Detta avgörs genom Global Peace Index från 2017 som mäter fred utifrån tre övergripande faktorer, vilka är: *Militarisation, Society & Security* och *Domestic & International Conflict*. Dessutom inkluderas totalt 23 mer specifika faktorer inom de tre områdena, vilket enligt oss gör detta index tillräckligt brett och trovärdigt. Ju lägre index ett land har, desto mer fredligt är det. Sierra Leones index är 1,760 (plats 39/163) och Sudans index är 3,213 (plats 155/163) (Vision of Humanity 2017).

För att operationalisera vår beroende variabel används samma index. Eftersom Sierra Leone har ett lågt index är landet fredligt och har en hög nivå av hållbar fred. Sudans höga index innebär istället att landet inte är fredligt och har en låg nivå av hållbar fred. Sierra Leone har därmed en mer hållbar fred än Sudan.

2.3.2 Oberoende variabel

Vår oberoende variabel är graden av lokalt ägandeskap. Som sagt kommer vi använda Donais teori om lokalt ägandeskap där vi valt att endast se till implementeringen av projekt. Med implementering menar vi lokalbefolkningens, lokala organisationers samt aktivisters involvering i olika projekt under FN:s fredsoperationer i Sierra Leone och Sudan. Därmed är definitionen av vår oberoende variabel gräsrotsnivåns involvering vid implementeringen av projekt.

För att operationalisera vår oberoende variabel och därmed gräsrotsnivåns involvering har vi valt att se till projekt som UNAMSIL och UNMIS implementerat i Sierra Leone respektive Sudan. För att sedan urskilja graden av lokalt ägandeskap i dessa projekt har vi valt ut tre faktorer som vi tillsammans anser utgöra graden av lokalt ägandeskap, vilka kommer användas i analysen. Den första faktorn är det geografiska omfånget de implementerade projekten haft. Med detta menas vart i länderna projekten genomförts och därmed om projekten varit utspridda över länderna eller endast genomförts i vissa områden. Den andra faktorn är samspelet mellan de projekt som implementerades och gräsrotsnivåns behov. Här tas hänsyn till om de projekt som genomfördes var relevanta och betydande för gräsrotsnivåernas behov efter inbördeskrigen. Slutligen är den tredje faktorn det aktiva deltagandet i de projekt som implementerades. Här undersöks hur pass aktiva aktörerna på gräsrotsnivåerna var och om de exempelvis endast var passiva lyssnare eller fick vara aktivt deltagande i projekten.

De tre faktorerna har valts på grund av att vi anser att de tillsammans kan representera en helhetsbild av det lokala ägandeskapet under UNAMSIL och UNMIS eftersom faktorerna är jämförbara och mätbara i de två fallen. Vi är medvetna om att avgränsningen till att endast operationalisera och analysera lokalt ägandeskap genom dessa tre faktorer medför att andra faktorer som också kan spela roll för graden av lokalt ägandeskap inte undersöks. På grund av uppsatsens begränsade utrymme är denna avgränsning nödvändig för att kunna operationalisera vår oberoende variabel.

För att sammanväga graden av lokalt ägandeskap genom de tre faktorerna under de respektive fredsstyrkorna i Sierra Leone och Sudan har vi utformat en egengjord tabell. Tabellen består av en skala från 1–3, där 1 representerar en låg grad av lokalt ägandeskap, 2 en medel grad av lokalt ägandeskap och 3 en hög

grad av lokalt ägandeskap. Varje enskild faktor kommer få beteckningen 1, 2 eller 3, vilket i sin tur underlättar för oss när vi ska sammanställa resultatet av graden av det lokala ägandeskapet och för att på så sätt kunna besvara frågeställningen.

3 Forskningsdesign och metod

3.1 Metod

För att kunna undersöka om graden av lokalt ägandeskap spelar roll för nivån av hållbar fred menar vi att det är fördelaktigt att göra en komparativ studie mellan två fall. Detta möjliggör för en jämförelse mellan de två valda fallen och ger därmed data och substans för att kunna besvara vår frågeställning. Uppsatsen har en förklarande ansats eftersom vi syftar till att förklara om lokalt ägandeskap spelar roll för nivån av hållbar fred.

3.2 Val av fall

Uppsatsens fokus är på FN:s fredsbevarande operationer i Sierra Leone och Sudan. Fredsoperationen i Sierra Leone, United Nations Mission in Sierra Leone (UNAMSIL), pågick från 1999–2005 och operationen i Sudan, United Nations Mission in Sudan (UNMIS) påbörjades 2005 och avslutades 2011 (FN UNAMSIL 2009, FN UNMIS 2017a). Vi har valt att avgränsa oss till att endast undersöka graden av lokalt ägandeskap under den period som de respektive fredsoperationerna var aktiva. Dessutom kommer endast projekt som utförts av de två fredsoperationerna UNAMSIL och UNMIS, ensamma eller i samarbete med andra parter eller organisationer, att undersökas. För att kunna avgöra och avgränsa vilka projekt vi tar upp, har vi valt att utgå från fredsstyrkornas mandat som bestäms genom resolutionerna.

Eftersom vi valt att göra en komparativ studie, är valen av fall viktiga för att möjliggöra en bra och relevant jämförelse. För det första är det viktigt att identifiera en variation i utgången som ska förklaras och för det andra är det fördelaktigt att identifiera fall som är jämförbara och där man kan förvänta sig att liknande kausala processer pågår (Höglund – Öberg 2011:116). Våra fall Sierra Leone och Sudan menar vi följer detta. Vad gäller en variation i utgången som ska förklaras, nämligen vår beroende variabel nivån av hållbar fred, så har Sierra Leone en högre nivå av hållbar fred än Sudan, vilket därmed skiljer dem åt (Vision of Humanity 2017). Vad gäller den andra punkten är våra fall jämförbara eftersom de båda fredsoperationerna UNAMSIL och UNMIS inrättades med huvuduppgiften att stötta implementeringen av respektive lands fredsavtal (FN:s säkerhetsråd 1999, FN:s säkerhetsråd 2005). Båda fredsoperationerna är dessutom avslutade och pågick i lika många år, samt under ungefär samma tidsperiod. Därför är det möjligt att undersöka vår oberoende variabel, graden av lokalt ägandeskap, under de båda FN-operationerna.

Vi vill dock påpeka att det även kan finnas skillnader mellan fallen, exempelvis UNAMSIL:s och UNMIS resurser och personalstyrka. Detta menar vi kan påverka lokalt ägandeskap så som vi operationaliserat det och därmed eventuellt spela roll för nivån av hållbar fred (FN UNMIS 2017b, FN UNAMSIL 2005b). Det existerar även skillnader mellan länderna som fredsstyrkorna inte kunde påverka, men som ändå kan spela roll för graden av lokalt ägandeskap, till exempel landareal (NationMaster 2017). Vi är medvetna om detta faktum och kommer senare diskutera det i analysen och därför anser vi inte att det kommer underminera vårt arbete.

3.3 Material

Uppsatsen är baserad på en systematisk datainsamling då vi främst använt oss av sekundärmaterial i form av vetenskapliga artiklar, böcker, rapporter och olika internetkällor. Vi har även använt oss av primärmaterial i form av två resolutioner från FN.

Eftersom vi undersöker lokalt ägandeskap under två FN-operationer har en stor del av vårt material på ett eller annat sätt inhämtats från FN. Vi anser både primär- och sekundärmaterialen därifrån vara pålitligt, men är medvetna om att informationen kan vara något vinklad eller bortse från vissa aspekter för att på så sätt framställa sitt fredsarbete på bästa sätt. Därför har vi även använt oss av andra källor i form av exempelvis vetenskapliga artiklar och böcker som gett oss mer information samt ett bredare underlag för uppsatsen. För att möjliggöra en bra jämförelse har vår insamling av material gått till på samma vis då vi sökt och inhämtat material från liknande källor i båda fallen.

4 Fallstudier

4.1 Bakgrund till fallen

4.1.1 Sierra Leone

1961 erhöll Sierra Leone sin självständighet från britterna och de följande årtiondena präglades av militärkupper och kamp om den politiska makten. År 1991 utbröt ett inbördeskrig mellan rebellrörelsen Revolutionary United Front (RUF) och den sierraleonska regeringen. RUF ville störta regeringen som de ansåg vara korrupt och attackerade först delar av Sierra Leone, men stridigheterna decentraliserades snabbt till hela landet. Inbördeskriget innefattade fruktansvärda attacker mot civilbefolkningen då varken RUF eller den sierraleonska armén intresserade sig för en öppen strid. Båda parter utsatte civilbefolkningen för våldtäkter och plundring. Dessutom utsatte RUF befolkningen för deras karaktäristiska handlingar vilket innebar att skära av kroppsdelar såsom händer och armar (MSB 2013:1–3).

Den 7 juli 1999 kom vändpunkten i stridigheterna då ett fredsavtalet Lomé Peace Accord skrevs på av alla involverade parter. Vid denna tidpunkt agerade FN genom kapitel 7 i FN-stadgan och ersatte genom resolution 1270 deras tidigare fredsstyrka med United Nations Mission in Sierra Leone (UNAMSIL). Detta eftersom situationen i Sierra Leone fortsatte att utgöra ett hot mot den internationella freden och säkerheten (FN:s säkerhetsråd 1999, FN UNAMSIL 2005a).

UNAMSIL:s huvudsakliga mandat var att samarbeta med den sierraleonska regeringen och de andra parterna vid implementeringen av fredsavtalet. Ytterligare uppgifter innefattade bland annat fortsättningen med att avväpna, demobilisera och återintegrera de forna soldaterna i samhället (FN:s säkerhetsråd 1999). År 2002 hade UNAMSIL lyckas avväpna mer än 75 000 tidigare soldater och det rådde politisk stabilitet i landet. Regeringen i Sierra Leone kunde därmed bekräfta att kriget äntligen var över (FN UNAMSIL 2005a). Den 31 december 2005 avslutade UNAMSIL framgångsrikt sitt mandat (FN UNAMSIL 2005b). Idag har Sierra Leone en relativt hållbar fred och hamnar högt på listan över världens fredligaste länder med sitt fredsindex på 1,760 (Vision of Humanity 2017).

4.1.2 Sudan

År 1956 blev Sudan självständigt från brittiskt och egyptiskt styre och sedan dess har landet i huvudsak styrts av en muslimsk och arabisk ledning i norr. Detta har

lett till mycket spänningar mellan de muslimska araberna i norr och de icke-muslimska afrikanerna i söder och resulterat i två långa och dödliga inbördeskrig. De båda inbördeskrigen slog extremt hårt mot den sudanesiska civilbefolkningen och uppemot 2,5 miljoner människor dog och över 4 miljoner tvingades på flykt (Landguiden 2016a, Landguiden 2016b). Det senare av inbördeskrigen började år 1983 och pågick i drygt 20 år. Stridigheterna mellan Sudans regering och den största rebellrörelsen i södra Sudan, Sudan People's Liberation Movement/Army (SPLM/A), handlade om bland annat resurser, makt, statsreligion och självstyre.

Men när regeringen och SPLM/A signerade fredsavtalet the Comprehensive Peace Agreement (CPA) i Kenya den 9 januari 2005, kom en vändpunkt i landets långvariga konflikthärjade historia. Fredsavtalet reglerade många bestämmelser, exempelvis angående säkerhet, maktdelning i Sudans huvudstad och ett visst självstyre för södra Sudan. Parterna kom också överens om en övergångsperiod på 6,5 år då tillfälliga institutioner skulle styra landet (FN UNMIS 2017a).

Efter att situationen i Sudan fortsatt bestämts utgöra ett hot mot internationell fred och säkerhet, etablerade FN:s säkerhetsråd United Nations Mission in Sudan (UNMIS), vilket gjordes den 24 mars 2005 genom kapitel 7 i FN-stadgan (FN UNMIS 2017c). Detta gjordes genom resolution 1590 som också bestämde UNMIS mandat, där den huvudsakliga uppgiften var att stötta implementeringen av CPA, men även att skydda och främja mänskliga rättigheter i landet (FN:s säkerhetsråd 2005). UNMIS avslutades 9 juli 2011 då övergångsperioden slutförts och samma dag som södra Sudan blev självständigt och staten Sydsudan bildades (FN UNMIS 2017a). Sudan har idag en låg grad av hållbar fred och landet hamnar med sitt fredsindex på 3,213 långt ner på listan över världens fredligaste länder (Vision of Humanity 2017).

4.2 Lokalt ägandeskap i fallen

4.2.1 Sierra Leone

FN:s säkerhetsrådsresolution 1270 som etablerade UNAMSIL i Sierra Leone klargör alla dess uppgifter och mandat. För att undersöka graden av lokalt ägandeskap genom att se till involveringen i de projekt som implementerades av UNAMSIL på gräsrotsnivån, har vi valt att titta närmare på tre områden som nämns i UNAMSIL:s mandat. Dessa områden är ansvarsutkrävande, mänskliga rättigheter och Civil Affairs (FN:s säkerhetsråd 1999).

Som redan nämnts var inbördeskriget i Sierra Leone mycket våldsamt. På grund av alla de grymheter som civilbefolkningen utsattes för av både regeringen och rebellrörelsen RUF, fanns ett stort behov av ett ansvarsutkrävande, vilket UNAMSIL enligt sitt mandat skulle stötta. Mot denna bakgrund upprättades Special Court for Sierra Leone 2002 med stor hjälp av FN. Domstolens uppgift

var att döma de människor som bar det största ansvaret för de grymheter som inträffat (Major Peacekeeping Operations 2005:3, MSB 2013:7, The Residual Special Court for Sierra Leone, UNAMSIL Fact Sheet 3 2005). Domstolen hade för det första både inhemska och internationella domare och även dess personal bestod av inhemska och internationella anställda. För det andra så tillämpade domstolen en blandning av nationell och internationell lag, vilket resulterade i att den var den första domstolen i världen att etableras som en hybrid form (Human Rights Watch 2004). Special Court for Sierra Leone var också först med att både ha sitt säte i det land där brotten begåtts samt att den effektivt lyckades nå ut till hela samhället (The Residual Special Court for Sierra Leone). Innan domstolen avslutades hävdade FN att när deras arbete var avslutat och de lämnat landet så skulle Sierra Leone ha lämnats med en förträfflig domstol och en befolkning som skulle besitta viktig juridisk expertis (FN:s säkerhetsråd 2004:11). UNAMSIL var dock inte bara med och upprättade Special Court for Sierra Leone utan de var också med i reparationen och upprättandet av inhemska domstolar i många av landets distrikt för att det juridiska systemet lättare skulle bli tillgängligt för hela det lokala samhället (UNAMSIL Fact Sheet 3 2005). Det finns dock kritik mot att Special Court var externt bildad, inte hade en hög grad av lokalt ägandeskap och inte heller fungerade särskilt bra i steget mot försoning (Mateos 2011).

Ett annat av UNAMSIL:s många fokusområden var mänskliga rättigheter då de grova överträdelserna av dessa rättigheter var en av de huvudsakliga anledningarna till inbördeskriget (UNAMSIL Fact Sheet 3 2005). Därför blev mänskliga rättigheter en stor del av fredsstyrkans arbete vilket tydligt framgick i dess mandat (FN:s säkerhetsråd 1999). Men vad gjorde UNAMSIL för att stärka mänskliga rättigheter på gräsrotsnivån? De övervakade och tränade ensamt ett dussintals sierraleonier i frågor gällande mänskliga rättigheter (Major Peacekeeping Operations 2005:3). Dessutom etablerade de i en majoritet av landets olika distrikt kommittéer för mänskliga rättigheter. Dessa kommittéer bestod av inhemska lokala organisationer och kommittéerna tränade och utbildade lokala förespråkare för mänskliga rättigheter, vilka i sin tur vidareutbildade aktivister för mänskliga rättigheter (UNAMSIL Fact Sheet 3 2005).

Ytterligare ett konkret exempel på gräsrotsnivån inom samma ämne är en serie av internationella träningstillfällen vilka stöttades av UNAMSIL. De skulle genom dessa träningstillfällen stärka den lokala kapaciteten i landet för att på så sätt kunna förbättra skyddet av mänskliga rättigheter. Därför gav de deltagarna, vilka var lokala organisationer och sierraleonska aktivister för mänskliga rättigheter, väsentliga instrument för att kunna stärka övervakningen och dokumentationen av dessa rättigheter. UNAMSIL möjliggjorde även träningsprogram gällande mänskliga rättigheter i både Washington D.C och i Geneve år 2000. I Washington D.C deltog två lokala förespråkare för mänskliga rättigheter medan två andra sierraleonier under två månader deltog i en träningskurs i Geneve (ReliefWeb 1999).

Två år senare höll UNAMSIL i samarbete med Sierra Leone Centre for Democracy and Human Rights dessutom i ett projekt för studenter i fem olika inhemska skolor. Projektet, som hölls under en dag, handlade om lika rättigheter för kvinnor och män och syftade till att öka medvetenheten bland studenterna om deras grundläggande mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen och behovet av att respektera varandra för att uppnå fred. Som en del av projektet gjordes sketcher om mänskliga rättigheter, kvinnors rättigheter och fred och försoning. Efter detta var studenterna delaktiga genom att de fick ställa frågor som besvarades (ReliefWeb 2002). Ett liknande projekt från UNAMSIL var en kampanj som bestod av att komiker uppträdde med sketcher för lokalbefolkningen där fokus låg på kvinnors rättigheter och sannings- och försoningsprocessen. Efter uppträdandet involverades publiken i en frågestund där syftet var att sprida information och kunskap om sannings- och försoningsprocessen som skedde i Sierra Leone. Hundratals sierraleonier såg dessa uppträdanden och en stor del av lokalbefolkningen uppskattade dem. Kampanjen fortsatte sedan runt om i landet (ReliefWeb 2001).

Det tredje området som framgick i UNAMSIL:s mandat var att de skulle stötta civila tjänstemän från FN under fredsoperationen, däribland tjänstemän från Civil Affairs (FN:s säkerhetsråd 1999). Civil Affairs är en specifik del av FN:s olika fredsuppdrag med uppgiften att verka som en länk mellan FN-uppdragen och lokala myndigheter samt lokalsamhällen. Tjänstemännen är civila fredsbevarare som ofta är stationerade på lokal nivå. Dessa Civil Affairs-arbetare är verksamma och arbetar över hela det berörda landet med att stärka de medborgerliga förhållanden som är nödvändiga för att kunna befästa en fredsprocess (Civil Affairs Handbook 2012:22).

I en rapport från FN:s säkerhetsråd år 2000 påpekades vikten av att öka resurserna till UNAMSIL för att de skulle kunna fortsätta det viktiga arbete de gjort på gräsrotsnivå där en del av detta arbete påpekade behovet av att skicka ut mer personal från Civil Affairs (FN:s säkerhetsråd 2000:3). Ett konkret exempel på hur Civil Affairs involverade Sierra Leones lokalbefolkning i slutfasen av fredsoperationen var i utvecklingen av en provisorisk Poverty Reduction Strategy Plan (PRSP). Syftet med denna plan var att hjälpa landet att öka den ekonomiska tillväxten och minska fattigdomen. I Sierra Leone arbetade Civil Affairs för att stötta lokalnivån med inmatningen av PRSP, vilket stärkte lokalsamhällets involvering i utvecklings- och fredsprocessen (Civil Affairs Handbook 2012:116, 163).

4.2.2 Sudan

Genom FN:s säkerhetsrådsresolution 1590 bestämdes det att fredsstyrkan UNMIS skulle etableras i Sudan (FN UNMIS 2017c). Precis som i föregående fall ska vi titta närmre på områden som nämns i UNMIS mandat för att urskilja projekt som de implementerade och därmed möjliggöra undersökningen av graden av lokalt

ägandeskap. Två områden som framgår av i dess mandat och som kommer behandlas är mänskliga rättigheter samt försoning och fredsbyggande. Ett ytterligare fokusområde som behandlas, men som inte framgår av UNMIS mandat, är Civil Affairs (FN:s säkerhetsråd 2005). Detta kommer också behandlas då även det kan ha bidragit till och haft påverkan för graden av lokalt ägandeskap, samt att det behandlades i föregående fall.

Till att börja med är det värt att påpeka att UNMIS hade ont om resurser för att kunna implementera många lokala projekt. Dock kunde de kringgå detta problem genom samarbete och projekt kunde därmed ändå implementeras. UNMIS kunde nämligen använda sitt stora nätverk och samarbeta med både andra FN-organisationer och organisationer utan koppling till FN vilket i sin tur ledde till implementeringen av olika lokala projekt (Bredlid – Stensland 2011:31).

Under UNMIS verkan i Sudan pågick konflikt i regionen Darfur, vilket är ett stort område beläget i nordvästra Sudan. Efter hösten 2006 blev konflikten mer våldsam och den humanitära situationen förvärrades avsevärt (Globalis 2016, World Atlas 2017). Dessutom framgår det att Darfurområdet år 2007 var det område i Sudan där situationen gällande de mänskliga rättigheterna var som sämst. Många brott som exempelvis våldtäkter och tortyr samt angrepp på byar begicks både av rebeller, polis och statliga hemvärn. Men brott mot mänskliga rättigheter var även ett stort problem i resterande delen av landet (Regeringskansliet 2007:1, 5). Sammanfattningsvis kan man ovan se att brott mot mänskliga rättigheter förekom och var något UNMIS var tvungna att möta och hantera. Detta framgick i deras mandat då de skulle gynna och skydda dessa rättigheter (FN:s säkerhetsråd 2005). För att kunna implementera fredsavtalet (CPA), som bland annat behandlade mänskliga rättigheter, var det för UNMIS i många fall nödvändigt att samarbeta med andra FN-organisationer (FN UNMIS 2017a). Men vad har UNMIS implementerat för projekt på gräsrotsnivån för att förbättra situationen angående de mänskliga rättigheterna?

De verkade till exempel för etablerandet av institutioner kopplade till mänskliga rättigheter i samarbete med både representanter från civilsamhället och Sudans regering. UNMIS samarbetade också med en inhemsk kommitté för mänskliga rättigheter i Khartoum, som ligger i norra Sudan. De anordnade workshops där målet var att förena och kombinera internationella normer gällande mänskliga rättigheter med Sudans inhemska lagar (FN säkerhetsråd 2007:10, World Atlas 2017).

En annan workshop som UNMIS arrangerade i Khartoum skedde den 10 oktober 2007. Vid projektet var 30 representanter från bland annat lokala organisationer som jobbar för mänskliga rättigheter och grupper från civilsamhället deltagande. Deltagarna diskuterade ekonomiska och sociala rättigheter gällande fredsavtalet (CPA) och var också med och utvecklade ett förhållningssätt där mänskliga rättigheter sattes i fokus vid budgetanalyser (UNMIS Public Information Office 2007a:1–2).

I mars år 2010 arrangerade UNMIS i samarbete med bland annat United Nations Development Programme och grupper i civilsamhället en tvådagars-workshop i staden Wau i södra Sudan. Vid träningstillfället låg även här fokus på mänskliga rättigheter, men specifikt på kvinnors rättigheter. Projektet var en del av UNMIS försök att sprida kunskap om kvinnors rättigheter och få fler kvinnor att uppmärksamma samt förstå sina rättigheter. Projektet lyckades föra samman över 40 kvinnoaktivister från civilsamhället och statliga institutioner och dessa deltagare ombads även att förmedla informationen till andra kvinnor (FN UNMIS 2010a).

Senare samma år anordnade UNMIS en lika lång workshop, där fokus också riktades mot mänskliga rättigheter. Detta projekt anordnades dock i staden Juba vilket precis som ovanstående stad, Wau, är beläget i den södra delen av landet. De 32 deltagarna som projektet förde samman var representanter för lokala organisationer och under själva workshoppen tränades de i att öka sin förståelse för mänskliga rättigheter, samt hur man övervakar och anmäler överträdelser av dem. Efter workshoppen var syftet att deltagarna skulle kunna vidareutbilda lokalbefolkningen inom ämnet och därmed sprida kunskapen vidare (FN UNMIS 2010b). Ytterligare projekt som UNMIS arrangerade i Juba år 2010 var ett endags-forum där styrkan samarbetade med södra Sudans kommission för mänskliga rättigheter. Under projektet samlades representanter från FN, regeringen i södra Sudan samt representanter från civilsamhället och deltagarna fick diskutera mänskliga rättigheter. Dagen avslutades med sketcher, tal och musik knutet till mänskliga rättigheter och denna del av projektet var öppen för allmänheten (FN UNMIS 2010c).

Ett annat viktigt fokusområde som lyfts fram i resolutionen och som var en del av UNMIS uppgift, var vikten att verka för en långvarig fred och försoning (FN:s säkerhetsråd 2005). Men vad har UNMIS implementerat för projekt för att stärka freden och försoningen på en gräsrotsnivå? På lokal nivå stöttade och underlättade UNMIS för anordningen av fredskonferenser. Dessa konferenser involverade ett brett spektrum av lokalbefolkningen där bland annat ungdomar, vuxna och äldre sudaneser involverades från gräsrotsnivån (Breidlid – Stensland 2011:32). Ytterligare ett konkret exempel för att verka för en fred och försoning är ett projekt där UNMIS i samarbete med United Nations Development Program anordnade en fredsbyggande workshop i den södra belägna staden Malakal år 2007. Vid projektet, som riktade fokus mot fredsavtalet CPA samt rättsstatsprincipen, fördes 60 representanter från det lokala civilsamhället samman (UNMIS Public Information Office 2007b:3).

En annan del av UNMIS som jobbade med lokala fredsprojekt var Civil Affairs vilka verkade som en länk mellan lokalsamhället och UNMIS. Civil Affairs uppgift var att stötta myndigheterna och lokala kommuner i frågor angående lokalt fredsbyggande där exempelvis försoning och konflikthantering ingick (Breidlid – Stensland 2011:30). Till exempel uppfördes flera workshops på lokal

nivå för att öka medvetenheten av CPA och dessa workshops hölls i genomsnitt en gång i månaden. Civil Affairs höll också i ytterligare workshops gällande själva implementeringen av CPA där både akademiker, opinionssättare och olika grupper från lokalsamhället deltog. Dessutom stöttade Civil Affairs med logistik och medling vid fredskonferenser mellan olika sudanesiska folkgrupper (FN UNMIS 2017d).

5 Jämförande analys

5.1 Projektens geografiska omfång

Som tidigare visats hade många av de projekt som UNAMSIL implementerade ett stort geografiskt omfång då de skedde på många olika platser i Sierra Leone. Till exempel vände UNAMSIL sig till olika inhemska skolor runt om i Sierra Leone och de genomförde också en kampanj som åkte runt i landet för att sprida information om mänskliga rättigheter. Dessutom var även de domstolar som UNAMSIL reparerade och upprättade utspridda över landets distrikt vilket underlättade för lokalsamhället att få juridisk hjälp och känna närhet till domstolarna. UNAMSIL:s etablerande och reparerande av domstolar över en stor del av landet tolkar vi som ett försök att nå ut till en så stor del som möjligt av lokalsamhället på gräsrotsnivå. Dessutom nådde även Special Court for Sierra Leone effektivt ut över hela landet.

Detta var dock inte fallet i Sudan. UNMIS genomförde ensamt, eller i samarbete med andra, en hel del projekt i Sudan. Även om projekt hölls i både norra och södra delarna av landet, genomfördes en majoritet av projekten i södra Sudan. Dessutom har kritik riktats mot att UNMIS inte var närvarande i eller nådde ut till de mer avlägsna delarna av landet och på så sätt misslyckades med att nå ut till, och skapa tillit hos, en del av det sudanesiska lokalsamhället (Bredlid – Stensland 2011:32).

En möjlig anledning till varför UNAMSIL lyckades bättre gällande det geografiska omfånget kan vara skillnaden i ländernas yta. Som redan nämnts är Sudans yta, och var innan södra Sudan bröt sig loss och bildade Sydsudan, betydligt större än Sierra Leones landareal. På så vis menar vi att det av naturliga skäl är enklare att rent geografiskt nå ut till en större del av det lokala samhället i Sierra Leone än i Sudan. På så sätt kan landytan vara en bidragande faktor till varför kritik riktats mot att UNMIS inte nådde ut till de mer avlägsna delarna av landet. Även UNMIS brist på resurser som tidigare påpekats kan ha försvårat för möjligheten att nå ut till mer avlägsna delar. Detta då styrkan, som tidigare nämnts, var tvungna att kringgå bristen på ekonomiska resurser genom att samarbeta. Något vi menar gjorde UNMIS mer bunden till och beroende av andra för att kunna implementera projekt vilket kan ha påverkat vart projekten genomfördes.

En annan möjlig anledning till varför UNAMSIL lyckades bättre än UNMIS gällande det geografiska omfånget kan ha varit den dåvarande situationen i Sudan och specifikt i Darfurområdet. Som sagt var detta område i Sudan speciellt konfliktfyllt och den del där situationen gällande mänskliga rättigheter var som sämst. Detta kan ha varit en anledning till varför UNMIS inte kunde genomföra

särskilt många projekt med lokalbefolkningen eller lokala organisationer i Darfuområdet. Istället menar vi att UNMIS kanske i första hand fick fokusera på att få situationen under kontroll och säkerställa både sin egen och lokalbefolkningens säkerhet och möjligtvis hamnade därför projekt naturligt i andra hand. Skillnaderna mellan ländernas yta, UNAMSIL:s och UNMIS resurser samt den dåvarande extremt svåra situationen i Darfuområdet menar vi kan ha påverkat det geografiska omfånget och därmed graden av lokalt ägandeskap.

Något som dock UNAMSIL och UNMIS båda gjorde var att de i vissa av sina projekt gav sina deltagare verktyg för, eller till och med uppmanade dem, att föra vidare kunskapen från projekten till resten av lokalbefolkningen på gräsrotsnivå. Detta tyder på ett större geografiskt omfång då förmedlandet av kunskapen från projekten på så sätt kunde spridas vidare till fler individer i de olika lokalsamhällena. Genom detta menar vi att fler individer från gräsrotssamhället fick möjlighet att indirekt involveras och ta del av projektens budskap. Å ena sidan kan vi dock inte, varken i Sierra Leone eller Sudan, veta om projektens deltagare förde kunskapen vidare och i så fall till vem eller vart detta skedde. Men å andra sidan nådde projektens budskap troligen ut till fler människor över ett större område än om kunskapen inte alls uppmuntrats att spridas vidare. Därför tolkar vi det som att både UNAMSIL och UNMIS hade intentionen att i en del av deras projekt sprida informationen till så många som möjligt och därmed till ett så stort geografiskt omfång som möjligt.

Sammanfattningsvis menar vi att Sierra Leones grad av det lokala ägandeskapet inom projektens geografiska omfång resulterar i siffran "3" vilket innebär en hög grad på vår skala. Dels för att UNAMSIL implementerade projekt på många olika ställen i landet och dels för att de skapade möjligheter för att kunna sprida kunskapen vidare till fler än bara de deltagare som kunde vara med i projekten när de utfördes. I Sudan är däremot det geografiska omfånget "2" vilket innebär en medel grad av lokalt ägandeskap enligt vår skala. Projekten implementerades trots allt i olika städer och därmed över ett utbrett område. Dessutom möjliggjordes en spridning av kunskapen till flera i samhället. Men samtidigt menar vi att projekten inte var tillräckligt utspridda över landet och att UNMIS inte lyckades nå ut till mer avlägsna delar av Sudan, vilket minskar det geografiska omfånget och därmed graden av det lokala ägandeskapet.

5.2 Samspel mellan projekten och gräsrotsnivåns behov

Som redan nämnts var situationen angående mänskliga rättigheter i Sierra Leone och Sudan mycket dålig på grund av de respektive inbördeskrigen. Därför fanns det ett behov av en förbättring av dessa rättigheter i länderna. I både UNMIS och UNAMSIL:s mandat framfördes vikten av att arbeta med mänskliga rättigheter

och därför hade en stor del av de projekt som de respektive fredsstyrkorna implementerade ett fokus på mänskliga rättigheter. Detta visar att det fanns ett samspel mellan de projekt som genomfördes och de behov som fanns på gräsrotsnivån i de båda länderna.

Dock fanns det även skillnader mellan länderna angående samspelet mellan de behov som fanns och de projekt som implementerades. Som tidigare nämnts bidrog UNAMSIL till att skapa ett ansvarsutkrävande, vilket det fanns ett stort behov av och som var en betydande komponent för att kunna skapa fred. UNAMSIL var dels med och skapade en hybrid domstol som etablerades i landet och dels underlättade de för det juridiska systemet över hela landet då de upprättade och reparerade lokala domstolar i landets olika distrikt. På så vis menar vi att möjligheten för gräsrotsnivåns behov av att få en juridisk upprättelse, och därmed behoven av ett ansvarsutkrävande, kan ha ökat. Det fanns alltså ett bra samspel mellan de behov som fanns och de projekt som implementerades.

I Sudan, däremot, var detta samspel lite sämre. Som uppsatsen visat fanns det i Sudan ett stort behov av förstärkandet av mänskliga rättigheter i hela landet, och särskilt i Darfurområdet i nordväst. De flesta projekt angående mänskliga rättigheter som implementerades av UNMIS tog dock plats i den södra delen av landet. Så i söder samspelade projekten med de behov som fanns i gräsrotssamhället. Men i norr, där situationen angående mänskliga rättigheter var som sämst, genomfördes inte lika många projekt. Igen vill vi påpeka att detta kan ha berott på den konfliktfyllda situationen i Darfur och UNMIS brist på resurser. Vi menar att om styrkan hade brist på ekonomiska resurser kan detta ytterligare ha varit en bidragande och försvårande faktor för att lyckas bringa stabilitet till landet och därmed också kunna implementera projekt. De projekt gällande mänskliga rättigheter som väl genomfördes i Sudan skedde dock inte där behoven av dessa rättigheter kanske var som störst och samspelet mellan behov och projekt sammanföll på så sätt inte fullt ut.

Sammanfattningsvis var projekten som fredsstyrkorna implementerade i de båda länderna relevanta och betydande för gräsrotsnivån. Men vi anser att UNAMSIL:s projekt i Sierra Leone sammanföll bättre med behoven på gräsrotsnivån då de skapade och implementerade projekt angående ett ansvarsutkrävande och mänskliga rättigheter vilket det fanns ett stort behov av för att möjliggöra en fred. Sierra Leone får därför beteckningen "3" vilket innebär en hög grad av lokalt ägandeskap på vår skala. Däremot får samspelet mellan projekt och behov i Sudan siffran "2" vilket innebär en medel grad av lokalt ägandeskap på vår skala. Detta då de projekt som implementerades var relevanta och betydande, men att de flesta projekt som hölls angående mänskliga rättigheter skedde i söder när behovet var som störst i Darfurområdet i nordväst. Behoven och de projekt som implementerades samspelade alltså inte fullt ut.

5.3 Aktivt deltagande i projekten

I både Sierra Leone och Sudan implementerades projekt där deltagarna fick vara aktiva under projektens gång. I Sudan fick deltagarna i ett projekt exempelvis möjligheten att diskutera mänskliga rättigheter under projektets gång och i Sierra Leone fick studenterna i ett projekt angående mänskliga rättigheter möjligheten att ställa och svara på frågor. Detta talar enligt oss för att de respektive fredsstyrkorna försökte inkorporera deltagarna så de inte enbart blev passiva åskådare, utan istället aktiva deltagare.

De projekt som tillät deltagarna vara mer aktiva menar vi med största sannolikhet ökade deras känsla av att aktivt vara en del av implementeringen av projekten, och därmed något som stärkte det lokala ägandeskapet. Dessutom anser vi att ett aktivt deltagande i projekten kan ha upplevts som roligare och mer givande samt underlättat för att minnas det som projekten behandlade. Detta kan ses som en fördel inför nästa likhet i UNAMSIL:s och UNMIS projekt där vissa av deras projekt gav deltagare verktyg för att kunna sprida vidare den kunskap de erhållit under projektens genomförande. Deltagarna erhöll på så sätt en aktiv roll även efter projektens slut vilket vi menar kan ha bidragit till att deltagarna kände sig viktiga och att de själva erhöll makten att kunna påverka projektens resultat. Dock är det viktigt att påpeka att deltagarna i de två nyligen nämnda projekten endast var stundtals aktiva eftersom diskussionerna och frågestunderna bara utgjorde en del av projekten.

Ännu en likhet mellan UNAMSIL och UNMIS är att deras respektive Civil Affairs försökte jobba med och involvera lokalbefolkningen. I Sudan skedde detta främst genom olika projekt medan man i Sierra Leone försökte inkorporera lokalbefolkningen i en Poverty Reduction Strategy Plan. Dock vet vi inte om deltagarna endast var passiva eller om de uppmuntrades att vara mer aktiva i projekten.

Sammanfattningsvis var de som medverkade i projekten aktiva i många av de projekt som UNAMSIL och UNMIS genomförde. Men detta var som sagt inte fallet under hela projektens gång då deltagarna både fick vara stundtals aktiva och stundtals passiva, exempelvis under frågestunder, diskussioner och när deltagarna efter projekten skulle sprida kunskapen vidare. Avslutningsvis resulterar detta blandade aktiva och passiva deltagandet i att både Sierra Leone och Sudan får beteckningen "2" på vår skala vilket innebär en medel grad av lokalt ägandeskap.

6 Avslutande analys

För att förtydliga vad vi kommit fram till under föregående jämförande analys följer nedan vår tabell som visar graden av lokalt ägandeskap inom varje enskild faktor i varje land. Denna tabell fungerar som ett verktyg i vår avslutande analys för att vidare kunna fastställa en helhetsbild av det lokala ägandeskapet under UNAMSIL och UNMIS och för att på så sätt kunna besvara vår frågeställning.

Faktor	Sierra Leone (UNAMSIL)	Sudan (UNMIS)
Projektens geografiska omfång	3	2
Samspel mellan projekten och gräsrotsnivåns behov	3	2
Aktivt deltagande i projekten	2	2

Tabell 1. Grad av lokalt ägandeskap.

Eftersom vi operationaliserat lokalt ägandeskap genom de tre faktorerna projektens geografiska omfång, samspel mellan projekten och gräsrotsnivåns behov samt aktivt deltagande i projekten, utgör faktorerna tillsammans graden av lokalt ägandeskap i länderna. Som denna tabell tydligt visar var graden av lokalt ägandeskap högre i Sierra Leone än i Sudan vad gäller både projektens geografiska omfång och samspel mellan projekt och gräsrotsnivåns behov. Beträffande aktivt deltagande i projekten hamnar båda fallen på samma grad av lokalt ägandeskap. Detta leder till att det sammanvägda resultatet av våra tre faktorer blir att Sierra Leone totalt sett hade en högre grad av lokalt ägandeskap än vad Sudan hade.

Som fredsindexet visar har Sierra Leone idag också en högre nivå av hållbar fred än vad Sudan har. Därmed finns det en korrelation mellan vår oberoende variabel, graden av lokalt ägandeskap, och vår beroende variabel, nivån av hållbar fred. Detta visas tydligt i våra valda fall, då det i Sierra Leone fanns en högre grad av lokalt ägandeskap och landet idag har en högre nivå av hållbar fred. I fallet angående Sudan fanns det en lägre grad av lokalt ägandeskap och idag har Sudan en lägre nivå av hållbar fred. Denna korrelation mellan graden av lokalt ägandeskap och nivån av hållbar fred stärker därmed Donais teori om att lokalt ägandeskap är av vikt för möjligheten att kunna bygga en hållbar fred. Med hjälp av vår modifiering av Lederachs teori har vi alltså kunnat komma fram till att lokalt ägandeskap, specifikt på gräsrotsnivå, är viktigt för en hållbar fred. Vårt

teoretiska ramverk visar därmed att graden av lokalt ägandeskap spelar roll för nivån av en hållbar fred, vilket vi instämmer med.

Men trots att lokalt ägandeskap är nödvändigt för möjligheten att kunna bygga en hållbar fred, betyder det inte att en viss grad av lokalt ägandeskap behöver innebära att motsvarande nivå av hållbar fred byggs. Detta kan vi se i Sudan då landet enligt vår tabell har en medel grad av lokalt ägandeskap. Men dess nivå av fred motsvarar inte denna medel grad av ägandeskap, då Sudan hamnar extremt långt ner på fredsindexet och har en väldigt låg nivå av hållbar fred. Samtidigt ser vi angående Sierra Leone att den höga graden av lokalt ägandeskap motsvarar dess höga nivå av hållbar fred. Även om graden av lokalt ägandeskap och nivån av hållbar fred inte motsvarades fullt ut i de två fallen, har våra fallstudier och tabell visat att det ändå fanns lokalt ägandeskap under både UNAMSIL i Sierra Leone och UNMIS i Sudan. Därför borde de, enligt Donais teori, båda haft möjligheten att bygga en hållbar fred. Men trots ländernas möjlighet till att bygga en hållbar fred, så råder det idag ingen hållbar fred i Sudan enligt fredsindexet. Anledningen till att detta inte är fallet kan ha att göra med att graden av det lokala ägandeskapet inte var tillräckligt hög och därmed resulterade i sämre möjligheter för att bygga en hållbar fred. Däremot kan Sierra Leones höga grad av lokalt ägandeskap ha resulterat i bättre möjligheter för landet att bygga en hållbar fred.

7 Slutsats

I denna uppsats har vi undersökt om graden av lokalt ägandeskap under UNAMSIL i Sierra Leone och UNMIS i Sudan spelade roll för nivån av ländernas hållbara fred idag. Genom en användning av vårt teoretiska ramverk, våra fallstudier, analyser samt tabell har vi kunnat besvara vår frågeställning. Vår uppsats visar att graden av lokalt ägandeskap spelade roll för nivån av en hållbar fred i Sierra Leone och Sudan idag, då vi funnit en positiv korrelation mellan vår oberoende och beroende variabel samt att Sierra Leones högre grad av lokalt ägandeskap resulterade i bättre möjligheter till att bygga en hållbar fred.

Trots att Donais teori om lokalt ägandeskap är generell så kunde den appliceras på, och stämde i våra specifika fall. Vi vill alltså påpeka att den korrelation vi funnit mellan graden av lokalt ägandeskap och nivån av en hållbar fred i Sierra Leone och Sudan även skulle kunna appliceras på andra fall. Därmed är det möjligt att det finns ett generellt samband mellan våra två variabler där då graden av lokalt ägandeskap under FN:s fredsoperationer spelar roll för nivån av en hållbar fred i de länder där deras fredsuppdrag varit verksamma. Detta generella samband innebär således att även vårt syfte besvarats.

För att avgöra detta är vidare forskning inom ämnet nödvändig. Framtida forskning skulle dels kunna studera andra fall, men också undersöka lokalt ägandeskap på annat vis än denna uppsats gjort. Andra aspekter av lokalt ägandeskap, som till exempel initiering och design, samt även lokala aktörer från andra samhällsnivåer, till exempel från Lederachs mellannivå och toppnivå, skulle kunna undersökas. Donais och Lederachs teorier möjliggör därmed för vidare forskning genom en hel del intressanta kombinationer gällande lokalt ägandeskap och hållbar fred.

Vad gäller vår undersökta kombination kan vi avslutningsvis bara instämma med uppsatsens inledande ord från FN. Lokalt ägandeskap är oerhört essentiellt för att en fredsoperation ska bli framgångsrik och därmed för möjligheten att kunna bygga en hållbar fred.

8 Referenser

8.1 Primärmaterial

FN:s säkerhetsråd, 1999. *Resolution 1270*.

<http://unscr.com/en/resolutions/doc/1270> Hämtdatum: 2017-12-15

FN:s säkerhetsråd, 2005. *Resolution 1590*.

[http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1590\(2005\)](http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1590(2005))

Hämtdatum: 2017-12-15

8.2 Sekundärmaterial

Bercovitch, Jacob – Jackson, Richard Dean Wells, 2009. *Conflict Resolution in the Twenty-first Century: Principles, Methods, and Approaches*, USA: The University of Michigan Press.

Billerbeck, Sarah B. K. von, 2015. "Local Ownership and UN Peacebuilding: Discourse Versus Operationalization", *Global Governance*, 21(2):299-316.

Björkdahl, Annika – Höglund, Kristine 2013. "Precarious Peacebuilding: Friction in Global-Local Encounters", *Peacebuilding*, 1(3):289–299.

Breidlid, Ingrid Marie – Stensland, Andreas Øien, 2011. "The UN Mission and Local Churches in South Sudan: Opportunities for Partnerships in Local Peacebuilding", *Conflict Trends*, issue 3:29-36.

Civil Affairs Handbook, 2012. [Elektronisk]

https://peacekeeping.un.org/sites/default/files/civil_affairs_handbook.pdf

Hämtdatum: 2017-12-15

Donais, Timothy, 2009a. "Empowerment or Imposition? Dilemmas of Local Ownership in Post-Conflict Peacebuilding Processes", *Peace and Change*, 34(1):3–26.

Donais, Timothy, 2009b. "Inclusion or Exclusion? Local Ownership and Security Sector Reform", *Studies in Social Justice*, 3(1):117-131.

Donais, Timothy, 2012. *Peacebuilding and Local Ownership: Post-Conflict Consensus-Building*. London: Routledge.

Edwards, Benjamin – Yilmaz, Serdar, 2016. "Decentralization as a Post-Conflict Stabilization Tool: The Case of Sierra Leone", *Public Administration and Development*, 36(5):347-358.

FN:s säkerhetsråd, 2000. *Rapport 992*.

<http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/SC%20Mission%20S%202000%20992.pdf> Hämtdatum: 2017-12-22

FN:s säkerhetsråd, 2004. *Rapport 525*.

<http://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/SC%20Mission%20S%202004%20525.pdf> Hämtdatum: 2017-12-22

FN:s säkerhetsråd, 2007. *Rapport 500*.

http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/2007/500 Hämtdatum: 2017-12-22

FN UNAMSIL, 2005a. *Background*. [Elektronisk]

<https://peacekeeping.un.org/sites/default/files/past/unamsil/background.html>
Hämtdatum: 2017-12-15

FN UNAMSIL, 2005b. *Facts and Figures*. [Elektronisk]

<https://peacekeeping.un.org/en/mission/past/unamsil/facts.html> Hämtdatum: 2017-12-22

FN UNAMSIL, 2009. *United Nations Mission in Sierra Leone*. [Elektronisk]

<https://peacekeeping.un.org/en/mission/past/unamsil/> Hämtdatum: 2017-12-19

FN UNMIS, 2010a. *UNMIS trains women activists in human rights*. [Elektronisk]

<https://unmis.unmissions.org/unmis-trains-women-activists-human-rights>
Hämtdatum: 2017-12-14

FN UNMIS, 2010b. *Civil society trained in human rights*. [Elektronisk]

<https://unmis.unmissions.org/civil-society-trained-human-rights> Hämtdatum: 2017-12-14

FN UNMIS, 2010c. *Human rights forum held in Juba*. [Elektronisk]

<https://unmis.unmissions.org/human-rights-forum-held-juba> Hämtdatum: 2017-12-14

FN UNMIS, 2017a. *Background*. [Elektronisk]

<https://unmis.unmissions.org/background-0> Hämtdatum: 2017-12-15

FN UNMIS, 2017b. *Facts and Figures*. [Elektronisk]

<https://unmis.unmissions.org/facts-and-figures> Hämtdatum: 2017-12-22

FN UNMIS, 2017c. *Mandate*. [Elektronisk] <https://unmis.unmissions.org/mandate>
Hämtdatum: 2017-12-15

FN UNMIS, 2017d. *Civil Affairs*. [Elektronisk]
https://unmis.unmissions.org/sites/default/files/civil_affairs-updatedmay2011.pdf
Hämtdatum: 2017-12-14

Globalis, 2016. *Sudan- Darfur*. [Elektronisk]
<https://www.globalis.se/Konflikter/Afrika/Sudan-Darfur> Hämtdatum: 2017-12-28

Human Rights Watch, 2004. "Bringing Justice: the Special Court for Sierra Leone: Accomplishments, Shortcomings, and Needed Support". [Elektronisk]
<https://www.hrw.org/report/2004/09/08/bringing-justice-special-court-sierra-leone/accomplishments-shortcomings-and> Hämtdatum: 2017-12-14

Höglund, Kristine – Öberg, Magnus, 2011. *Understanding Peace Research: Methods and Challenges*. London: Routledge.

International Crisis Group, 2017. *Sudan*. [Elektronisk]
<https://www.crisisgroup.org/africa/horn-africa/sudan> Hämtdatum: 2017-12-20

Jarstad, Anna K., 2008. "Dilemmas of war-to-democracy transitions: theories and concepts" i Jarstad, Anna K, – Sisk, Timothy D. (red.), *From War to Democracy: Dilemmas of Peacebuilding*. Cambridge: Cambridge University Press, s. 17–36.

Jarstad, Anna K. – Sisk, Timothy D., 2008. "Introduction" i *From War to Democracy: Dilemmas of Peacebuilding*. Cambridge: Cambridge University Press.

Landguiden 2016a. *Sudan: Modern Historia*. Utrikespolitiska institutet.
[Elektronisk] <https://www.ui.se/landguiden/lander-och-omraden/afrika/sudan/modern-historia/> Hämtdatum: 2017-12-14

Landguiden 2016b. *Sudan: Befolkning och språk*. Utrikespolitiska institutet.
[Elektronisk] <https://www.ui.se/landguiden/lander-och-omraden/afrika/sudan/befolkning-och-sprak/> Hämtdatum: 2017-12-14

Lederach, John Paul, 1997. *Building Peace: Sustainable Reconciliation in Divided Societies*. Washington D.C.: United States Institute of Peace Press.

Lijn, Jair van der, 2010. "Success and Failure of UN Peacekeeping Operations: UNMIS in Sudan", *Journal of International Peacekeeping*, 14(1/2):27-59.

Major Peacekeeping Operations 2005.
http://www.un.org/en/peacekeeping/publications/yir/2005/PDFs/major_pk_operations.pdf Hämtdatum: 2017-12-15

Mateos, Oscar, 2011. "Local Ownership and Liberal Peacebuilding: From Rhetoric to Practice? Sierra Leone as a Case Study", Paper presented during the last European Conference on African Studies, June 15-18, 2011, Uppsala.

Millar, Geraoid, 2017. "For whom do local peace processes function? Maintaining control through conflict management", *Cooperation and Conflict*, 52(3):293-308.

MSB – Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, 2013. *Fördjupning Sierra Leone*. [Elektronisk] <http://www.sakerhetspolitik.se/globalassets/pdf/varldskartan-arkiv/sierra-leone-fordjupning.pdf> Hämtdatum: 2017-12-14

NationMaster, 2017. *Country vs country: Sierra Leone and Sudan compared: Geography stats*. [Elektronisk] <http://www.nationmaster.com/country-info/compare/Sierra-Leone/Sudan/Geography#2013> Hämtdatum: 2017-12-22

Paffenholz, Thania, 2014. "International peacebuilding goes local: analysing Lederach's conflict transformation theory and its ambivalent encounter with 20 years of practice", *Peacebuilding*, 2(1):11-27.

Regeringskansliet, 2007. *Mänskliga rättigheter i Sudan 2007*. [Elektronisk] http://www.manskligarattigheter.se/dm3/file_archive/080325/291403cbdee1853174e73a3908324b68/Sudan.pdf Hämtdatum: 2017-12-22

ReliefWeb, 1999. *UNAMSIL Human Rights Newsletter No. 1*. [Elektronisk] <https://reliefweb.int/report/sierra-leone/unamsil-human-rights-newsletter-no-1> Hämtdatum: 2017-12-15

ReliefWeb, 2001. *UNAMSIL conducts sensitization campaign in Moyamba*. [Elektronisk] <https://reliefweb.int/report/sierra-leone/unamsil-conducts-sensitization-campaign-moyamba> Hämtdatum: 2017-12-15

ReliefWeb, 2002. *Sierra Leone: Human rights programme held for students in Makeni*. [Elektronisk] <https://reliefweb.int/report/sierra-leone/sierra-leone-human-rights-programme-held-students-makeni> Hämtdatum: 2017-12-15

ReliefWeb, 2007. *Sudan: UNMIS Office of the Spokesperson press briefing 20 Jun 2007*. [Elektronisk] <https://reliefweb.int/report/central-african-republic/sudan-unmis-office-spokesperson-press-briefing-20-jun-2007> Hämtdatum: 2017-12-22

The Residual Special Court for Sierra Leone. [Elektronisk] <http://www.rscsl.org/> Hämtdatum: 2017-12-15

Tschirgi, Neclá, 2004. "Post-Conflict Peacebuilding Revisited: Achievements, Limitations, Challenges", Paper presented at the WSP International/IPA Peacebuilding Forum Conference, October 7 2004, New York.

UNAMSIL Fact Sheet 3, 2005. [Elektronisk]
https://peacekeeping.un.org/mission/past/unamsil/factsheet3_HRRL.pdf
Hämtdatum: 2017-12-15

United Nations Peacekeeping. *Our successes*. [Elektronisk]
<https://peacekeeping.un.org/en/our-successes> Hämtdatum: 2017-12-19

United Nations Peacekeeping, 2017. *Data*. [Elektronisk]
<https://peacekeeping.un.org/en/data-0> Hämtdatum: 2018-01-02

UNMIS Public Information Office, 2007a. *United Nations Mission in Sudan: the Week in Focus*, 4-11 October 2007. <http://www.refworld.org/pdfid/471706292.pdf>
Hämtdatum: 2017-12-22

UNMIS Public Information Office, 2007b. *United Nations Mission in Sudan: the Week in Focus*, 9-15 February 2007. <http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain?page=search&docid=46f24621d&skip=0&query=%22UNMIS%22%20workshop&coi=SDN> Hämtdatum: 2017-12-22

Vision of Humanity, 2017. *Global Peace Index*. [Elektronisk]
<http://visionofhumanity.org/indexes/global-peace-index/> Hämtdatum: 2017-12-14

Wong, Pearly, 2013. “‘Local Ownership’ in Peacebuilding – a Premature Rhetoric?”, *United Nations Peace and Progress*, 1(1):47-57.

World Atlas, 2017. *Sudan*. [Elektronisk]
<https://www.worldatlas.com/webimage/countrys/africa/sd.htm> Hämtdatum: 2017-12-22